

שׂאול, שמואל, ואג**Maccabees, I:4**

1: Now Gorgias took five thousand infantry and a thousand picked cavalry, and this division moved out by night 2: to fall upon the camp of the Jews and attack them suddenly. Men from the citadel were his guides. 3: But Judas heard of it, and he and his mighty men moved out to attack the king's force in Emmaus 4: while the division was still absent from the camp. 5: When Gorgias entered the camp of Judas by night, he found no one there, so he looked for them in the hills, because he said, "These men are fleeing from us." 6: At daybreak Judas appeared in the plain with three thousand men, but they did not have armor and swords such as they desired. 7: And they saw the camp of the Gentiles, strong and fortified, with cavalry round about it; and these men were trained in war. 8: But Judas said to the men who were with him, "Do not fear their numbers or be afraid when they charge. 9: Remember how our fathers were saved at the Red Sea, when Pharaoh with his forces pursued them. 10: And now let us cry to Heaven, to see whether he will favor us and remember his covenant with our fathers and crush this army before us today. 11: Then all the Gentiles will know that there is one who redeems and saves Israel." 12: When the foreigners looked up and saw them coming against them, 13: they went forth from their camp to battle. Then the men with Judas blew their trumpets 14: and engaged in battle. The Gentiles were crushed and fled into the plain, 15: and all those in the rear fell by the sword. They pursued them to Gazara, and to the plains of Idumea, and to Azotus and Jamnia; and three thousand of them fell. 16: Then Judas and his force turned back from pursuing them, 17: and he said to the people, "**Do not be greedy for plunder, for there is a battle before us; 18: Gorgias and his force are near us in the hills. But stand now against our enemies and fight them, and afterward seize the plunder boldly.**" 19: Just as Judas was finishing this speech, a detachment appeared, coming out of the hills. 20: They saw that their army had been put to flight, and that the Jews were burning the camp, for the smoke that was seen showed what had happened. 21: When they perceived this they were greatly frightened, and when they also saw the army of Judas drawn up in the plain for battle, 22: they all fled into the land of the Philistines. 23: **Then Judas returned to plunder the camp, and they seized much gold and silver, and cloth dyed blue and sea purple, and great riches.** 24: On their return they sang hymns and praises to Heaven, for he is good, for his mercy endures for ever. 25: Thus Israel had a great deliverance that day.

עלי וכאשר הבין שמואל מדבריו שהוא היה חושב שינצל על יד שמואל אמר לו אין הענין כן כמו שאתה חושב אבל תדע כי מות תמות מיתה אכזרית וזה ראוי לך מדה כנגד מדה כאשר שכלה נשים חרבך כשהרגת בעליהן כן תשכל מנשים אמך במותך:

4. שופטים א:

וַיֹּאמֶר אֲדָנִי בְּזֶק שְׁבָעִים מְלָכִים בְּהַנּוֹת יְדֵיהֶם וְרָגְלֵיהֶם מִקְצָצִים הָיוּ מִלְּקָטִים תַּחַת שְׁלַחְנִי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי כִּן שְׁלֹם לִי אֱלֹהִים וַיְבִיֵּאוּהוּ יְרוּשָׁלַם וַיָּמָת שָׁם:

5. ירמיהו נב

(י) וַיִּשְׁחַט מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת בְּנֵי צְדָקְיָהוּ לְעֵינָיו וְגַם אֶת כָּל שְׂרָי יְהוּדָה שֶׁחָט בְּרַבְּלָתָהּ: (יא) וְאֶת עֵינֵי צְדָקְיָהוּ עֹנֵר וַיֹּאסְרֵהוּ בְּנִחְשָׁתִים וַיְבִיֵּאוּהוּ מֶלֶךְ בָּבֶל בְּבָלָה וַיִּתְּנֵהוּ בֵּית הַפְּקֻדֹת עַד יוֹם מוֹתוֹ:

6. רד"ק שמואל א פרק טו פסוק כז

ויחזק בכנף מעילו - שׂאול החזיק בכנף מעילו שמואל כדי שישׁוב עמו, ובמדרש חולקין בו יש אומרים כי שמואל קרע במעיל שׂאול ורמז לו בזה כי מי שיכרות כנף מעילו הוא ימלוך אחריו וי"א כי שמואל קרע מעילו של עצמו שכן דרכן של צדיקים להיות קורעין בשעה שאין נטיעתן משובחת

7. מדרש שמואל (בובר) פרשה יח סימן ה

[ה] ויסוב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע (שם שם /שמואל א' ט"ו/ כ"ז), כנף מעילו של מי? רב ולוי - חד אמר כנף מעילו של שׂאול, וחד אמר כנף מעילו של שמואל, [ומסתברא כמאן דאמר כנף מעילו של שמואל], שכן דרך צדיקים להיות מצטערין [בשעה] שאין נטיעתן משובחת, ודכותה ויתפש אחיה בשלמה החדשה וגוי (מ"א י"א ל'), שלמתו של מי, רב ולוי, חד אמר שלמתו של ירבעם, וחד אמר שלמתו של אחיה, אמר רבי שמואל בר נחמני נראין דברים שלמתו של אחיה (א"ר שמואל) שכן דרך צדיקים להיות מצטערין בשעה שיש מחלוקת לבית דוד

8. רד"ק שמואל א פרק טו פסוק כח

(כח) קרע ה' את ממלכות ישראל מעליך היום - ואף על פי שאמר לו זה בגלגל כשהעלה העולה מִמְלַכְתְּךָ לֹא תִקּוּם ועתה אמר לו היום - אפשר שהחטא ההוא היה נמחל לו ע"י תשובה ומעשים טובים וכיון ששנה בחטא אמר לו היום נקרעה הממלכה ממך ויש לפרש עוד כי בחטא הראשון אמר לו מִמְלַכְתְּךָ לֹא תִקּוּם כלומר שלא תתקיים לו ולבניו אחריו אבל אפשר כי הוא יאריך ימים במלכותו ועתה אמר לו כי גם הוא לא יאריך בממלכתו וזהו שאמר קרע ה' מעליך וכן אמר לו שמואל כשהעלה באוב ויקרע ה' את הממלכה מידיך וגוי ולא עשית חרון אפו בעמלק הנה כי בדבר עמלק נגמר דינו:

9. ברכות יע"א

מאי כי מת אתה ולא תחיה - ...מאי כולי האי? אמר ליה: משום דלא עסקת בפריה ורביה. אמר ליה: משום דחזאי לי ברוח הקדש דנפקי מינאי בנין דלא מעלו. אמר ליה: בהדי כבשי דרחמנא למה לך? מאי דמפקדת איבעי לך למעבד, ומה דניחא קמיה קודשא בריך הוא - לעביד. אמר ליה: השתא הב לי ברתך, אפשר דגרמא זכותא דידי ודידך ונפקי מנאי בנין דמעלו. אמר ליה: כבר נגזרה עליך גזירה. אמר ליה: בן אמוץ, כלה נבואתך וצא! כך מקובלני מבית אבי אבא - אפילו חרב חדה מונחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים.

1. רש"י שמואל א פרק טו פסוק לב

אכן סר מר המות - באמת ידעתי כי **סר וקרב** עלי מרירת המות:

2. רד"ק שמואל א פרק טו פסוק לב

אכן סר מר המות - הגיע מרירות המות ידע כי להמיתו הביאו אותו אליו:

3. רלב"ג שמואל א פרק טו פסוק לב

ויאמר אגג אכן סר מר המות - ידמה שאגג היה ירא כשהגישוהו לפני שמואל אסור ונקשר בכבלי ברזל וכאשר ראה שמואל והיתה צורתו מוכחת על גודל חסידותו ורחמנותו אמר **באמת סר מרירות המות** כי נפלתי ביד מי שראוי שירחם